'Ανησυχίας διὰ τὴν τύχην τοῦ «Γλαύκου» διατυπώνει ὁ δήμαρχος κ. Ν. Βέτσος. 'Η Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ ἐπιληφθῇ τοῦ σοβαροῦ αὐτοῦ διὰ τὴν πόλιν μας θέματος.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

'Η παραλιακὴ ὁδὸς πρὸς Τερψιθέαν διανοίγεται, ἀλλὰ χρειάζονται ἀκόμη σοβαρὰ κονδύλια διὰ τὴν ἀποπεράτωσίν της. Τὸ ἔργον πρέπει ταχύτατα νὰ ὁλοκληρωθῇ.

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΚΑΡΑΝ ΤΟΥ ΠΡΟΣΤΑΤΟΥ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΑΓΝΩΣΤΟΙ ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΜΕΝΟΝ ΙΕΡΟΝ ΘΗΣΑΥΡΟΝ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ὑπὸ τοῦ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ Π. ΜΠΟΥΡΑ

Γ'

'Ολόκληρος ὁ κλῆρος τῶν πολλῶν ἐκκλησιῶν τῆς Ρώμης ἠκολούθει. Οἱ Ἄρχοντες τῶν πόλεων καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι τῶν ξένων βασιλείων ἐν συνεχείᾳ. Ηὔξανε τῆς πομπῆς τὴν αἴγλην τῶν λαμπάδων τὸ πλῆθος. Τριάκοντα χιλιάδες λαμπάδες ἐκρατοῦντο ὑπὸ κλήρου καὶ λαοῦ.

'Ο Πάπας ἐκράτει τὴν Κάραν, τὴν ὁποίαν εἶχον κομίσει τρεῖς καρδινάλιοι.

'Η πορεία ἔλαβε τὴν κατεύθυνσιν: 'Ετράπη μέχρι τινὸς εἰς τὸν ποταμὸν Τίβερι, ἐκεῖθεν εἰσῆλθε πρὸς τὴν πόλιν. 'Από ἐκεῖ ἔφθασεν εἰς τὸ 'Αρχαῖον Πάνθεον, ποὺ ἦτο ὁ ναὸς τῆς Παρθένου. 'Ακολούθως, εἰς τὸ Πεδίον τῶν 'Ανθέων. 'Εν συνεχείᾳ διέβη τὸν ποταμὸν διὰ τῆς γεφύρας Παρόα, τὸ λεγόμενον φρούριον τῶν 'Αρχαγγέλων, καὶ ἐτερματίσθη εἰς τὸν Ἅγιον Πέτρον.

Ὅλοι οἱ δρόμοι, ἀπὸ τοὺς ὁποίους θὰ διήρχετο ἡ πομπή, ἦσαν ἐστρωμένοι μὲ ἄνθη, διακοσμημένοι μὲ κλαδιὰ καὶ δάϊα. Πολύτιμα ὑφάσματα καὶ τάπητες χρωματιστοὶ ἐκόσμουν τὰς οἰκίας. Εἰς τὰ πρόθυρα τῶν οἰκιῶν καὶ τὰ πρόστοα εἶχον ἀναρτηθῆ εἰκόνες καὶ ἀγάλματα. 'Ακόμη εἶχον ἐκτεθῆ ἀγάλματα καὶ εἰκόνες τοῦ 'Αγίου 'Ανδρέου. Παιδιὰ δὲ ντυμένα ὡς ἀγγελούδια, ἔψαλλαν ὕμνους καὶ ἔπαιζον μουσικὰ ὄργανα.

'Ιδιάζουσα ἦτο ἡ διακόσμησις οἰκιῶν διαφόρων καρδιναλίων. 'Αναφέρεται σχετικῶς, ὅτι ἐξεχώριζεν ὁ πλοῦτος καὶ ἡ πολυτέλεια τῆς διακοσμήσεως τοῦ καρδιναλίου Ροδερίγου Βόρτζα, ὅστις ἔγινε καὶ Πάπας τὸ 1492 ὑπὸ τὸνομα 'Αλέξανδρος ὁ ΣΤ'. Τὸ ἐνδιαφέρον του ὁ καρδινάλιος εἶχεν ἐπεκτείνει εἰς τὰ γειτονικὰ σπίτια. 'Η πλατεῖα κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον «ὡμοίαζε πρὸς παράδεισον». Διακεκριμένοι λόγιοι εἶχον συνθέσει διάφορα ἐπιγράμματα πρὸς τιμὴν τοῦ 'Αγίου καὶ τοῦ Πάπα, τὰ ὁποῖα εἶχον ἀνηρτημένα εἰς τοὺς τοίχους καὶ ἐφείλκυον ἰδιαιτέρως τὴν προσοχήν.

Τελευταῖος ἐπὶ χρυσοῦ φορείου φερόμενος, συνεπείᾳ κοπώσεως τῆς προτεραίας, ἠκολούθει ὁ Πάπας Πῖος ὁ Β'. 'Εκράτει τὴν κάραν τοῦ 'Αποστόλου, ἡ ὁποία ἐσκεπάζετο ἀπὸ «χρυσὸν Οὐρανὸν» δι' εὐλάβειαν καὶ σεβασμόν. «Βοὴ παμμίγυς δίκην κοχλάσματος ὑδάτων πολυχεομένων» ἠκούσθη τότε' ἐν τῇ πλατείᾳ ἐκείνῃ ἐπὶ τῇ θέᾳ τῆς ὑπὸ τοῦ Πάπα προσαγομένης 'Αγίας κάρας».

'Υπὸ τὸ κράτος πολλῆς συγκινήσεως, ἐξῆλθεν ὁ Πάπας τοῦ φορείου του καὶ ἀνέβη τὴν μαρμαρίνην κλίμακα. Μὲ πολλὴν δυσκολίαν ἤνοιξε δίοδον ὁ Παπικὴ φρουρά. Συγχρόνως, ὅλον τὸ πλῆθος ἐγονυπέτησεν εἰς τὴν πλατεῖαν. 'Εκλαιον πολλοὶ μετὰ λυγμῶν καὶ δακρύων.

'Ο Ποντίφης ἐπροχώρησε πρὸς τὸν μέγαν θωμόν, ὅπου ἐφύλασσον τῶν Κορυφαίων 'Αποστόλων τὰ σώματα, καὶ ἐκεῖ ἀπέθεσε τὴν σεπτὴν κάραν τοῦ 'Αγίου 'Ανδρέου, τὴν ὁποίαν ἠσπάσθησαν προηγουμένως οἱ 'Ιεράρχαι, οἱ Ἄρχοντες καὶ λοιποὶ ἐπίσημοι.

'Ο Βησσαρίων τότε ἐξεφώνησε λόγον βαρυσήμαντον, ὑπομιμνήσκων εἰς τοὺς πιστοὺς ὅσα λυπηρὰ γεγονότα συνεδέοντο μὲ τὴν ἐξορίαν τοῦ λειψάνου εἰς τὴν 'Αχαΐαν. 'Αναφέρομέν τινα ἀποσπάσματα:

«'Ιδοὺ ὁ ἀδελφός σου, μακαριώτατε Πέτρε, ὁ Πρωτόκλητος τῶν 'Αποστόλων, καὶ σὺ τὸ σκεῦος ἐκλογῆς καὶ διδάσκαλε τῶν ἐθνῶν, ὅστις καίπερ τελευταῖον κληθεὶς εἰς τὴν ἀποστολήν, ἰσαξίως μετὰ τοῦ Πέτρου ἔλαχες τῶν πρωτείων. 'Ιδοὺ ὁ ὑμέτερος 'Ανδρέας, ὅστις πρωτόκλητος ὢν αὐτός, ἔδειξεν εἰς τοὺς λοιποὺς τὴν πρὸς τὸν Σωτῆρα ὁδόν. 'Ιδοὺ ὁ ὑμέτερος 'Ανδρέας, ἵνα, ὡς ἐν τῷ οὐρανῷ μεθ' ὑμῶν συνδεδεμένος καὶ τῷ κτίστῃ καὶ σωτῆρι τοῦ ἀνθρωπίνου γένους συμπαριστάμενος, ἀπολαύῃ τῆς δόξης καὶ θεωρίας αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ γῇ σωματικῶς ἐν τῷ νῦν χρόνῳ συνδεθῇ καὶ διατρίψῃ μακρὸν χρόνον μεθ' ὑμῶν. Οὗτος χίλια τετρακόσια καὶ εἰκοσιοκτὼ ἔτη καὶ ὑπερεκεῖνα ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τοῦ σώματος τοῦ Κυρίου ἔμεινε κεχωρισμένος ἀφ' ὑμῶν. Καὶ τοῦτο, διότι διετήρησεν αὐτὸν πιστόντα ἡ 'Αχαΐα ὡς γινώσκετε, ἦν ποτε τῷ ἑαυτοῦ αἵματι ἀφιέρωσεν εἰς τὸν Θεόν, παρακρατοῦσα μακρὰν ὑμῶν καὶ τοῦ Ρωμαϊκοῦ ἄστεως τοῦ ἀξιωθέντος νὰ ἔχῃ ὑμᾶς κτίστας διδασκάλους τῆς πίστεως, ἱεροὺς καὶ ἀκηθεῖς ποιμένας...».

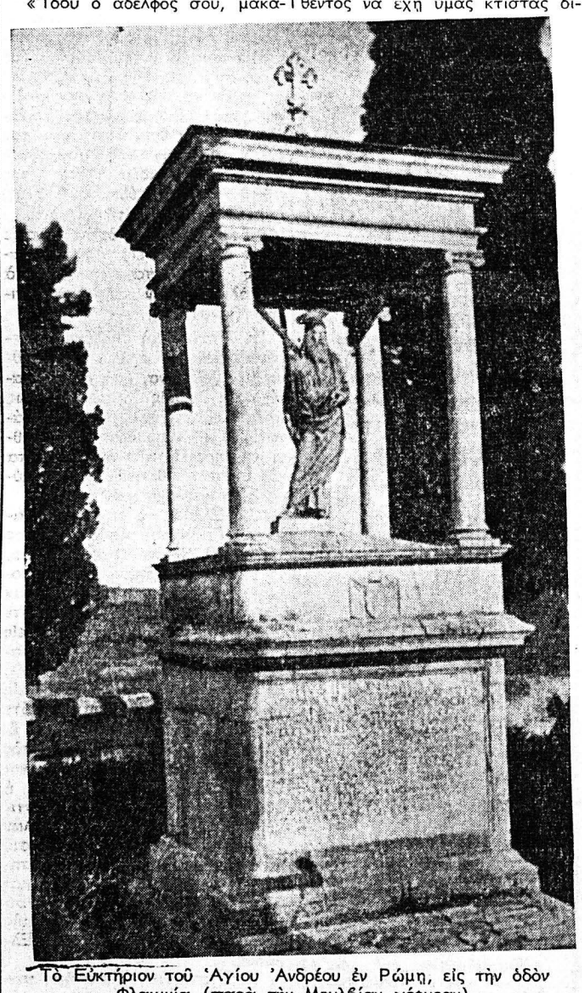

Τὸ Εὐκτήριον τοῦ 'Αγίου 'Ανδρέου ἐν Ρώμῃ, εἰς τὴν ὁδὸν Φλαμινία (παρὰ τὴν Μουλβίαν γέφυραν)

'Ηκολούθησεν ἐξαίρετος ἀντιφώνησις τοῦ Πάπα.

"Αν τὰ σώματα τῶν μακαρίων 'Αποστόλων, τὰ κείμενα ὑπὸ τοῦτον τὸν ὃωμὸν ἠδύναντο νὰ λαλήσωσιν, ἤθελον συγχαρῆ τῷ ὄντι μεγάλως ἐπὶ τῇ ἀφίξει τῆς σῆς σεβασμιωτάτης κάρας, ὦ Θεῖε 'Ανδρέα, καὶ ἤθελον ἐκφράσει διὰ λέξεων μεγαλοφωνοτάτων τὴν ἑαυτῶν εὐφροσύνην καὶ ἤθελον προθύμως ὑποσχεθῆ τὴν ὑπὸ σοῦ ζητηθεῖσαν βοήθειαν.

Οὐδ' ὑπάρχει τις ἀμφιβολία, ὅτι σκέπτονται περὶ σοῦ καὶ ἐπικαλοῦνται τὴν θείαν ἀρωγήν, δι' ἧς ἡ σὴ κάρα αὐτὴ ν' ἀποδοθῇ εἰς τὸν θρόνον αὐτῆς. Συνηγορεῖ ὁ Πέτρος· συνηγορεῖ ὁ Παῦλος ὑπὲρ σοῦ, εἶναι δ' ἀμφότεροι ἄξιοι νὰ εἰσακουσθῶσι τοῦ Κυρίου. Μηδ' ἀμφέβαλλε, ὅτι θὰ εἰσακούσῃ ὁ 'Ιησοῦς Χριστὸς τὴν φωνὴν τοῦ σοῦ ἀδελφοῦ, οὗ ἔργον εἶναι οὐ μόνον τὸν ἴδιον ἀδελφόν, ἀλλ' ἅπαντες τοὺς ἀδελφοὺς νὰ στηρίξῃ κελεύοντες τοῦ Θεοῦ... Θὰ ἀποκατασταθῆς τῇ ὑψηλοτάτῃ βοηθείᾳ τοῦ ἀδελφοῦ καὶ ταῖς εὐχαῖς τοῦ μακαρίου Παύλου ἐπὶ τοῦ σοῦ θρόνου καὶ θὰ στηριχθῆς ἐν αὐτῷ καθ' ἃ εὐελπιστοῦμεν μέχρι τῆς συντελείας τῶν αἰώνων... καὶ συνεχίζει ὁ Ποντίφης: "Αν δὲ οἱ χριστιανοὶ ἡγεμόνες καὶ λαοὶ ἤθελον προθυμηθῆ νὰ εἰσακούσωσι τῆς ἡμετέρας φωνῆς καὶ ἀκολουθήσωσι τὸν ἑαυτῶν ποιμένα, θὰ ἴδῃ μετ' εὐφροσύνης ἡ σύμπασα ἐκκλησία, ὅτι οὔτε ἡμεῖς ἠμελήσαμεν τὰ τῶν ἡμετέρων ἔργων, οὔτε σὺ ἦλθες ἐνταῦθα ὅπως ματαίως ἐπικαλεσθῇς τὴν βοήθειαν τοῦ ἀδελφοῦ.

'Η ἀντιφώνησις ἐσήμαινε καὶ τὸ τέλος τῆς τελετῆς τῆς ἀνακομιδῆς. Δὲν ἐπρόκειτο περὶ συνήθους τελετῆς, ἢτο τελετὴ λαμπροτάτη. Καὶ ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων ποὺ εἶδεν ἡ Μεσαιωνικὴ Ρώμη ποτέ. Καὶ προσλαμβάνει σημασίαν ἡ μαρτυρία αὕτη δι' ἡμᾶς, οἱ ὁποῖοι οἰκοῦμεν εἰς τὴν πόλιν τοῦ 'Αποστόλου 'Ανδρέου. Κατακλεὶς τῶν ἑορτῶν θεωρεῖται ἡ ἡμέρα τοῦ Πάσχα, ἡ 18η 'Απριλίου 1462.

'Ολίγα σημειώνομεν δι' αὐτήν. 'Ο Πάπας, μετὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν, ἐκοινώνησεν ὁ ἴδιος διαφόρους κληρικοὺς καὶ λαϊκούς τινας τῶν ἐπισήμων ἀντιπροσώπων, οἱ ὁποῖοι εἶχον παραστῆ εἰς τὰς ἑορτάς. Διὰ τελευταίαν φορὰν τὸ ἅγιον λείψανον ἐπεδείχθη εἰς τὸν λαόν. 'Ο Πάπας ἀκολούθως παρέλαβε τὴν κάραν εἰς τὴν οἰκίαν του μέχρις ὅτου κατασκευσθῇ ὁ κατάλληλος χῶρος πρὸς φύλαξίν της.

'Εκτὸς τοῦ θρησκευτικοῦ χαρακτῆρος τῆς πράξεως τῆς ἀνακομιδῆς, ἔχομεν καὶ τὸν πολιτικόν. 'Ηνοίχθη ὁ δρόμος πρὸς ἐνέργειαν πολιτικήν. 'Ο ἐπιφανὴς Ἕλλην Βησσαρίων ἐπεδίωκε τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν ὁμοεθνῶν του

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΟΙ ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Εἶναι γεγονός, ὅτι ἡ ἐπαρχία δὲν ἔχει νὰ παρουσιάσῃ ἀξιόλογον πνευματικὴν κίνησιν. Δὲν εἶναι ὀλίγοι αὐτοί, οἱ ὁποῖοι ὁμιλοῦν διὰ πνευματικὴν ἀποτελμάτωσιν τῆς ἐπαρχίας. Τὸ γεγονὸς τοῦτο καθίσταται ἰδιαιτέρως αἰσθητὸν εἰς τὴν πόλιν μας. Τὴν σημασίαν καὶ τὴν ἐπιτακτικότητα τῆς πνευματικῆς καὶ δὴ τῆς ἐπιστημονικῆς ἀφυπνίσεως τῆς περιοχῆς μας θέλει νὰ πιστεύῃ ὅτι συνειδητοποίησε περισσότερον παντὸς ἄλλου ἡ Ἑταιρεία Νέων 'Επιστημόνων Πατρῶν, ἥτις φιλοδοξεῖ νὰ προσφέρῃ εἰς τὰ μέλη της, ὡς καὶ εἰς τὸ εὐρύτερον πλαίσιον τῆς κοινωνίας μας μίαν ὑπεύθυνον ἐπιστημονικὴν ζωήν. Φιλοδοξεῖ νὰ ἀποκτήσουν αἱ Πάτραι, τὸ μεγάλο ἐπαρχιακὸν κέντρον, τοὺς ἀπαραιτήτους ἀντικειμενικοὺς ὅρους, οἵτινες θὰ τῆς ἐξασφαλίσουν τὴν δυνατότητα ν' ἀναπτύξῃ τὴν αὐτοδύναμον καὶ αὐτάρκη πνευματικήν της προσωπικότητα, νὰ προβάλῃ τὸ πνευματικόν της δυναμικὸν καὶ νὰ συμβάλῃ, διὰ τῆς ἰδιοτύπου φυσιογνωμίας της, εἰς τὴν προκοπὴν καὶ προβολὴν τῆς Νεοελληνικῆς 'Επιστημονικῆς Σκέψεως.

'Εξ ἄλλου, πολλὰ προβλήματα, ἅτινα ἀπασχολοῦν ἢ θὰ ἀπασχολήσουν τὴν πόλιν μας καὶ τὴν κοινωνίαν μας, χρήζουν ἐπιστημονικῆς ἀντιμετωπίσεως. Καὶ εἰς τοὺς ὤμους τῶν ἀληθινῶν καὶ ζωντανῶν ἐπιστημόνων θὰ πέσῃ τὸ βάρος τῆς εὐθύνης καὶ τοῦ χρέους νὰ δώσουν, μὲ τὴν εὔρωστον ἐπιστημονικήν των σκέψιν, ἀπάντησιν εἰς τὰ προβλήματα τῆς πόλεως, ἅτινα εἶναι, πρέπει νὰ εἶναι, προβλήματα ὅλων ἡμῶν, παντὸς πολίτου. Διὰ τοῦτο πάντες οἱ νέοι ἐπιστήμονες ὀφείλουν νὰ σπεύσουν νὰ λάβουν τὴν θέσιν των ἐντὸς τῶν κόλπων τῆς 'Εταιρείας Νέων 'Επιστημόνων Πατρῶν, ἵνα ἀποτελεσθῇ ἐν ἰσχυρὸν πνευματικὸν μέτωπον πιστῶν τῆς ἐπιστήμης, ἱκανὸν ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν διὰ μίαν ἀξιόλογον καὶ ὑπεύθυνον ἐπιστημονικὴν ζωήν.

⁂

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΓΕΡΜΑΝΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

Ο ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΠΙΔΙΔΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΝ

ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΟΝΤΑΙ Η ΚΑΡΔΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΚΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ

ΛΕΒΕΡΚΟΥΖΕΝ.— «'Η ἡλικία τοῦ ἀνθρώπου ρυθμίζεται ἐκ τῆς κυκλοφορίας αὐτοῦ» ἐδήλωσε προσφάτως ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιστημονικῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὴν διεθνῆ 'Ολυμπιακὴν ἐπιτροπὴν τῆς 'Ομοσπόνδου Γερμανίας, καθηγητὴς Γιόζεφ Νέκερ (Λεβερκουζέν). 'Ο γνωστὸς νοσολόγος καὶ ἰατρὸς - ἀθλητισμοῦ, ὡμίλησεν εἰς ἕνα ἰατρικὸν σεμινάριον ἀθλητισμοῦ, ὡς πρὸς τὰς συνεπείας, αἱ ὁποῖαι προκύπτουν ἐκ τῶν νεωτέρων γνώσεων τῆς ἰατρικῆς διὰ τὸν ἀθλητισμὸν καὶ διὰ τὰς σωματικὰς ἀσκήσεις εἰς ἄτομα πρεσβυτέρας ἡλικίας.

'Ως ἐξήγησεν ὁ καθηγητὴς Νέκερ, ὁ ἄνθρωπος φθάνει ἤδη κατὰ τὸ 30ὸν ἔτος αὐτοῦ εἰς τὸ ἀνώτατον σημεῖον τῆς σωματικῆς του ἱκανότητος. Κατόπιν τῆς ἡλικίας ταύτης, δὲν μειοῦται μόνον ἡ μυϊκὴ ἀντοχή, ἀλλὰ καὶ ἡ ἱκανότης ἐπιφορτώσεως τῆς καρδίας καὶ τοῦ κυκλοφοριακοῦ συστήματος. Κατὰ τὸ 40ὸν ἔτος ὁδηγεῖται ἤδη δι' ἑκάστου σφυγμικοῦ κτύπου, πολὺ ὀλιγώτερον ὀξυγόνον εἰς τὴν καρδίαν, κατὰ τὸ 50ὸν δὲ ἔτος καὶ περαιτέρω, μειοῦται ἐπίσης καὶ τὸ βάρος τῆς καρδιᾶς. Καθίσταται ἐν τούτοις συγχρόνως, λόγω τῶν μεταβολῶν τῆς ἡλικίας, περισσότερον ἰσχυρὰ ἡ ἀντίστασις εἰς τὰ τοιχώματα τῶν ἀγγείων, εἰς τρόπον ὥστε, ἐνῶ ἐλαττοῦνται οἱ μυῶνες, ἡ καρδιὰ ἐμφανίζει μεγαλυτέραν ἀντοχήν.

Κατόπιν τοῦ 50οῦ ἔτους - ὡς διηυκρίνησεν ὁ καθηγητὴς Νέκερ - δὲν πρέπει κατ' οὐδένα τρόπον νὰ ἐπιχειροῦνται ἀθλητικὰ ἀγωνίσματα ὑπὸ μορφὴν διαρκοῦς ἀθλητισμοῦ. Δὲν συνιστῶνται δὲ πλέον ἀθλητικὰ ἀγωνίσματα, τὰ ὁποῖα παρουσιάζουν ἀπότομον καὶ μεγίστην ἐπιβάρυνσιν, ὡς ποδόσφαιρον, ἐλαφρὸς ἀθλητισμός, καὶ ἀντισφαίρισις, διότι αὐξάνει εἰδικῶς ἡ φιλοδοξία εἰς ἄτομα μεγαλυτέρας ἡλικίας καὶ ἐπιθυμοῦν ὅπως «ἔλθουν ἰσόπαλοι» μετὰ τῶν νέων, ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑπάρχει ὁ κίνδυνος τῆς ὑπερφορτώσεως. 'Ο καθηγητὴς Νέκερ, προτείνει ὡς ἀντίμετρον ὅλας τὰς μορφὰς ἀθλητισμοῦ, ὅπου ὑπάρχει μία σύμμετρος κόπωσις χωρὶς νὰ φθάνῃ εἰς τὸν βαθμὸν τῆς ἐπιβαρύνσεως: Τρέξιμο, ποδηλασία, κολύμβησις, κωπηλασία καὶ ἱππασία.

'Ο μεγάλος εἰς ἡλικίαν ἄνθρωπος δὲν πρέπει νὰ ἐπιδίδεται μόνον μὲ μέτρον εἰς τὸν ἀθλητισμόν, ἀλλὰ καὶ νὰ ἔχῃ κανονικῶς μίαν ὡρισμένην ἀπόδοσιν. 'Η σωματικὴ κίνησις εἶναι τὸ μόνον μέσον διὰ τὴν προπόνησιν τῆς καρδιᾶς καὶ τοῦ κυκλοφοριακοῦ συστήματος. Μόνον αὕτη ἐγγυᾶται ὅτι ἀκόμη καὶ εἰς τὴν μεγάλην ἡλικίαν, τὰ κυριώτερα ὄργανα διὰ τὴν ζωὴν εἶναι ἡ λειτουργία καὶ ἡ ἀπόδοσις.

'Ο καθηγητὴς Νέκερ ὑπέδειξε τὸ γεγονὸς ὅτι ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ἐπεδόθησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ζωῆς των εἰς τὸν ἀθλητισμόν, εἶναι βιολογικῶς 10 — 20% νεώτερα. Ἔρευναι μεταξὺ ἀνεγνωρισμένων ἀθλητῶν εἰς διαφόρους χώρας, ἀπέδειξαν ὅτι οἱ χιονοδρόμοι, κωπηλάται καὶ ποδοσφαιρισταί, οἱ ὁποῖοι ἐπιδίδονται εἰς τὸν ἀθλητισμὸν ἀφοῦ τελειώσουν τὴν σταδιοδρομίαν των, παρουσίασαν μίαν παράτασιν ζωῆς κατὰ 5 - 7 ἔτη ἐκ τοῦ μέσου ὅρου ζωῆς τοῦ πληθυσμοῦ.

Ὅποιος παύει νὰ ἐπιδίδεται εἰς τὸν ἀθλητισμόν, εἶπε τέλος ὁ καθηγητὴς Νέκερ, φθάνει μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων ἐτῶν, ὅσον ἀφορᾶ τὴν ἱκανότητα ἀντοχῆς τῆς καρδίας καὶ τῆς κυκλοφορίας καὶ ὡς ἐκ τούτου ὅσον ἀφορᾶ τὴν μακροζωΐαν, εἰς τὸν μέσον ὅρον ζωῆς ἀτόμων, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν ἐπιδοθῆ ποτέ των εἴτε ἐλάχιστα, εἰς τὸν ἀθλητισμόν.

ΘΕΑΤΡΙΚΕΣ ΑΝΑΔΡΟΜΕΣ

Η ΟΠΕΡΕΤΤΑ «ΓΛΥΚΕΙΑ ΝΑΝΑ» ΜΕ ΤΗΝ ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΛΑΟΥΤΑΡΗ

ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ «ΛΟΥΞ»

Τὴν περίοδο, τὴν τόσο ὡραία σὲ ἀναμνήσεις, τοῦ θεάτρου «Λούξ», μποροῦμε νὰ συγχρονίσουμε μὲ τὴν ἐμφάνισι τῆς 'Ελληνικῆς ὀπερέττας στὸ θέατρο.

Ἕως τότε, τὸ εἶδος αὐτὸ τοῦ μουσικοῦ θεάτρου, ποὺ σήμερα ἔχει ἐξαφανισθῆ παντελῶς, ἦτο ἄγνωστο. Τότε διεδέχθη μὲ ἐπιτυχία τὰ κωμειδύλλια, τὴν «Γκόλφω», τὸν «'Αγαπητικὸ τῆς Βοσκοπούλας», τὸν «Λήσταρχο Κρικέλλα» καὶ ἄλλα, ὡς καὶ τὶς μουσικὲς κωμωδίες, ὅπως τὸ «Τζιώτικο Ραβαΐσι», τοὺς «'Ερωτευμένους Μυλωνάδες», τὸ «'Ερωτικὸ καράβι» καὶ ἕνα σωρὸ εὐχάριστα ἔργα, ποὺ διασκέδαζαν τὸ κοινὸ τῆς ἐποχῆς, τὸ ὁποῖον, ἐλλείψει ἄλλου θεάματος — ὁ κινηματογράφος ἦτό ἀκόμη στὰ σπάργανα — τὰ προτιμοῦσε καὶ πλήρωνε ἀκριβό, ἐν συγκρίσει μὲ τὸ σημερινό, εἰσιτήριο.

Μὲ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν πρώτων ὀπερετῶν, ἄρχισαν νὰ ἀσχολοῦνται πλέον μὲ ἐνδιαφέρον καὶ οἱ πρῶτοι μουσουργοί μας. 'Ο Θεόφραστος Σακελλαρίδης ἄρχισε νὰ θριαμβεύῃ καὶ ὁ Χατζηαποστόλου νὰ συγκινῇ τὸ κοινό. 'Ακόμη καὶ ὁ Σαμάρας μὲ τὴν ὀπερέττα «Πριγκήπισσα τῆς Σάσων» δημιουργεῖ ἕνα ἀξιόλογο σταθμὸ στὸ μουσικό μας θέατρο.

★

Τότε, τὸ 19... ἀπὸ τὴν ὀπερέττα Νίκου Μηλιάδη ἀνεβαίνει γιὰ πρώτη φορὰ στὸ θέατρο «Λούξ» ἡ «Γλυκειὰ Νανά», μὲ τὴν μικροκαμωμένη καὶ μὲ γλυκειὰ φωνὴ σουμπρέττα 'Αφροδίτη Λαουτάρη. 'Η ἐπιτυχία της ὑπῆρξε μοναδική. Οἱ ἐφημερίδες τῆς ἐποχῆς ἔγραφαν διθυράμβους γιὰ τὸ ἔργο, τὴν πλοκή του, τὴν ἀπολαυστικὴ μουσική του καὶ τὴν τσαχπίνα καὶ μπριόζα ἑρμηνεύτριά του.

Τὰ τραγουδάκια της ἄρχισαν νὰ ψιθυρίζονται ἀπὸ ὅλων τὰ χείλη. Μικροὶ καὶ μεγάλοι, νέοι καὶ γέροι, ψιθύριζαν:

«...Τὴ γλυκειὰ Νανὰ
κανεὶς ποτὲ δὲν τὴν ξεχνᾶ
ποὺ μὲ τὸ γέλιο της μαγεύει
κι' ἀνάβει κρυφὲς φωτιές...
...κι' ὅποιος τὴν ἰδῆ
τὰ χάνει, γίνεται παιδί...».

Θρίαμβος, κοσμοσυρροὴ κάθε βράδυ στὸ θέατρο «Λούξ». Τὸ ἔργο πέρασε τὴν πρώτη ἑβδομάδα — ρεκὸρ γιὰ τὴν ἐποχή, ποὺ ἡ μεγαλυτέρα ἐπιτυχία ἑνὸς ἔργου ἦτο τὸ διήμερο παίξιμο. 'Η δεύτερη ἑβδομάδα βρίσκει τὴν «Γλυκειὰ Νανὰ» μὲ ἄνοδον εἰσιτηρίων καὶ τὴν σκηνὴ κάθε βράδυ γεμάτη ἀπὸ μπουκεττάκια μὲ τζατζαμίνια, ποὺ ἔρριχναν οἱ θεαταὶ ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμό τους μὲ τὴν ἐμφάνισι τῆς Νανάς.

'Ο Σπῦρος, ὁ ἀξέχαστος μπὸν φλερύ, εἶχε κάμει τὴν τύχη του. Κι' ἀντὶ πλέον νὰ διαλαλῇ τὰ λουλούδια στοὺς δρόμους καὶ στὸν μῶλο, ὅπως συνήθιζε, προτιμοῦσε νὰ στέκεται στὴν εἴσοδο τοῦ θεάτρου «Λούξ».

—Καὶ μπλὰν καὶ μπλοὺν καὶ μπλοῦ - μπλοῦ καὶ τζατζαμίνια μυρωδᾶτα γιὰ τὴν γλυκειά μας τὴ Νανά...

★

Τὴ «Γλυκειὰ Νανὰ» διεδέχθη μία ἀκόμη ἐπιτυχία τοῦ μουσουργοῦ ποὺ μᾶς χάρισε τόσο ὡραία μουσικὴ καὶ τραγούδια, τὸ «Διαβολόπαιδο» τοῦ Σακελλαρίδη. 'Η ὀπερέττα αὐτὴ εἶχε γραφῆ ἀποκλειστικῶς στὰ μέτρα, στὴ φωνὴ καὶ στὸ παίξιμο τῆς Λαουτάρη. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ ἐπιτυχία της ἦτο ἀκόμη μεγαλύτερη. 'Η ἐξασφάλισις μιᾶς καρέκλας στὸ ἀπέραντο θερινὸ θέατρο «Λούξ» ἦτο ζήτημα τύχης.

Οἱ περισσότεροι, ἐλλείψει εἰσιτηρίων, σκαρφάλωναν στὶς μάνδρες, πρὸ παντὸς ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς ὁδοῦ Κορίνθου καὶ Κανάρη, ὅπου ἦτο ἐγκατεστημένη ἡ ἀσβεσταριὰ τοῦ 'Ηλιοπούλου. Αὐτό, ὅμως, δὲν μποροῦσε νὰ τὸ ἀνεχθῇ ὁ θεατρώνης ὁ Λαζάνης, κι' ἕνα βράδυ εἶχε βάλει τὸν ταξιθέτη 'Αγησίλαο νὰ τοὺς κυνηγήσῃ. Τόσο μάλιστα ἀπηνὲς ἔγινε τὸ κυνηγητό, ὥστε δυὸ-τρεῖς ἔπεσαν μέσα στὶς γοῦβες μὲ τὸν ἀσβέστη καὶ τὴν ἐπομένη μήνυσαν τὸν θεατρώνη.

★

Κι' αὐτὰ συνέβαιναν στὸ θέατρο «Λούξ», ὅταν τὸ καλοκαῖρι ἐκεῖνο λειτουργοῦσαν στὴν Πάτρα δέκα τέσσαρα ἀκόμη θερινὰ θέατρα καὶ τὸ μεγάλο θέατρο «Παράδεισος» κι' ὅλα ἔπαιζαν ὀπερέττες. 'Ο Πλέσσας στὸ θέατρο «Φάληρο», ὁ Λουκιανὸς στὸ «'Αχίλλειο», ἡ Ντίνα Χρόνη στοὺ Μαρούδα, ὁ Μπουγράκος στὸ «Παναχαϊκό», ὁ Λεπενιώτης στὸ «'Ελλάς», στὸ θέατρο «Λαοῦ» ὁ Τζινιόλης καὶ ἄλλοι.

Εὐτυχισμένη ἐποχὴ γιὰ τοὺς θεατρόφιλους Πατρινοὺς καὶ πιὸ εὐτυχισμένη γιὰ τοὺς θιάσους, ποὺ κατώρθωναν νὰ ἐξασφαλίσουν ἢ νὰ δημιουργήσουν ἕνα θερινὸ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΑΝΑΓΚΗ ΟΡΘΟΥ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ

ΣΚΟΡ ΚΑΙ ΑΜΙΛΛΑ

Τοῦ κ. ΣΤΑΥΡΟΥ ΣΕΡΕΤΗ, καθηγητοῦ

Γ' (Τελευταῖον)

Γιὰ μερικοὺς ἀπὸ τοὺς κινδύνους, ποὺ διατρέχουν οἱ νέοι στὰ ἱερὰ τοῦ ἀθλητισμοῦ, ἐγράψαμε σὲ προηγούμενο σημείωμα. 'Υπεγραμμίσθη ὅτι ἐκεῖ οἱ ἔφηβοι παίρνουν ἀνεξίτηλα σημάδια στὶς ψυχές των, φυσικὰ ὄχι ἀθλητικῆς ἀγωγῆς.

Γιατὶ πρέπει ὅμως νὰ ἀγωνίζεται ἕνας ἀθλητής; Πότε ἐξυπηρετεῖται ἡ ἀθλητικὴ ἰδέα; Μὲ τὴν προπομανία; Μὲ τὴν ρεκορμανία; Μὲ τὰ σκάνδαλα τῶν ἀθλητῶν; Μὲ τὶς ἀλμυρὲς διατιμήσεις τῆς δεξιοτεχνίας στὰ λακτίσματα;

'Ασφαλῶς ὄχι. Καὶ τὸ «ὄχι» αὐτὸ τὸ τονίζουν ἔντονα ὅλοι οἱ εὐγενεῖς ἰδεολόγοι τοῦ ἀθλητισμοῦ. Γιὰ ἀξίες ἀγωνίζεται ὁ ἀθλητής. 'Η νίκη ἔχει νόημα στὸν ἀθλητικὸ πόνο σὰν κατόρθωμα πνευματικό. Γιὰ τὴν χαρὰ τῆς νίκης ἀγωνίζεται ὁ ἀθλητής. Γιὰ τὴν νίκη, ποὺ εἶναι ἐπιβράβευσι «καλῆς καὶ τεχνικὰ ἀρτίας προσπαθείας». Ὄχι γιὰ τὴν νίκη, ποὺ βρωμίζεται μὲ κομπασμούς. Ἕνα κλαδὶ ἐλιᾶς ἔφθανε στὸν ἀρχαῖο Ἕλληνα γιὰ ἀμοιβή, ποὺ θὰ τὸν γέμιζε εὐτυχία. Γιὰ «χρυσὰ πόδια» μιλᾶμε σήμερα. 'Ακόμη ἡ ἀγάπη, ὁ ἔρωτας γιὰ τὸν ἀγῶνα, γιὰ τὴν προσπάθεια δίνει νόημα στὸν ἀθλητισμό. Ὅλοι πρῶτοι δὲν ἔρχονται σ' ἕνα ἄθλημα. Ὅλοι ὅ